

2. Держком. статистики України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Аграрний тиждень. Україна. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://a7d.com.ua>.
4. Українська асоціація виробників картоплі. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.potatoclub.com.ua/>.
5. Державна митна служба України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.customs.gov.ua/dmsu/control/cstat/fl1a/showstat>.

Максимук А.О. Перспективы развития рынка картофеля в Западной Украине

Проанализирована роль Украины на мировом рынке картофеля, исследованы показатели производства, урожайности, потребления, ценообразования и внешней торговли картофелем в отдельных областях Западной Украины. Проведен SWOT-анализ данного сегмента рынка и оценены перспективы дальнейшего развития.

Ключевые слова: рынок картофеля, SWOT-анализ, урожайность, Западная Украина.

Maksymuk A.O. Development prospects of potato market of Western Ukraine

The article analyzes production, crop capacity, consumption, price-setting and foreign trade indicators of Western Ukrainian potato market. It also contains SWOT-analysis of this segment and forecasts perspectives of further development.

Keywords: potato market, SWOT-analysis, crop capacity, Western Ukraine.

УДК 334.716:658.589 *Аспір. О.Б. Мусійовська¹ – НУ "Львівська політехніка"*

СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОЇ СПРИЙНЯТЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Розглянуто існуючі теоретичні підходи щодо розуміння та трактування поняття "інноваційна сприйнятливості підприємства". Визначено основні відмінності у поглядах науковців на сутність цього поняття. На основі проведених досліджень запропоновано авторське трактування терміна "інноваційна сприйнятливості підприємства".

Ключові слова: підприємство, інновація, інноваційна сприйнятливості, інноваційна активність, поняття, трактування.

Постановка проблеми дослідження. Успішне функціонування вітчизняних підприємств на сучасному етапі розвитку економіки безпосередньо залежить від рівня їх інноваційної активності. Проте лише 13,8 % промислових підприємств України у 2010 р. були інноваційно активними. Незважаючи на незначне підвищення цього показника у 2012 р. (до 17,4 %), рівень інноваційної активності українських підприємств залишається вкрай низьким порівняно з провідними європейськими країнами [1]. Низький рівень інноваційної активності українських підприємств пов'язаний не лише з відсутністю фінансового забезпечення інноваційного розвитку, недосконалістю законодавчо-нормативної бази у сфері інновацій та високим рівнем ризиків в інноваційній діяльності, але й з відсутністю навиків в управлінні цією діяльністю.

Формування ефективної системи управління інноваційною діяльністю підприємства як одним з ключових факторів забезпечення його конкурентоспроможності може здійснюватись лише на відповідних методологічних засадах щодо управління здатністю господарюючого суб'єкта до залучення та впровадження нововведень. Важливе значення при цьому набуває питання оцінювання

¹ Наук. керівник: проф. В.В. Козик, канд. екон. наук

рівня інноваційної сприйнятливості підприємства, що потребує попереднього тлумачення сутності цього поняття.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні та практичні дослідження інноваційної сприйнятливості висвітлені в роботах багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених, зокрема: І.В. Алексеева, І.В. Багрової, Т.П. Близнюк, Д.С. Бутенко, О.А. Владимирової, Н.В. Краснокутської, А.О. Литвиненко, Н.П. Масленникової, Л.В. Синиці, І.С. Степанова, О.М. Ястремської та ін. При цьому більшість науковців у своїх дослідженнях розглядають інноваційну сприйнятливості економіки чи регіону, тоді як на рівні підприємств дана проблема є недостатньо дослідженою. Стосовно дослідження сутності поняття "інноваційна сприйнятливості підприємства", то підходи різних науковців до його тлумачення істотно відрізняються, що потребує їх систематизації та пошуку такого способу трактування цього терміна, який би найбільшою мірою характеризував цю властивість господарюючого суб'єкта.

Постановка завдання. Метою роботи є дослідження існуючих теоретико-методологічних підходів щодо визначення сутності поняття "інноваційна сприйнятливості підприємства" та формування авторського погляду на його трактування.

Виклад основного матеріалу. Дослідження наукових праць, у яких йдеться про проблеми інноваційного розвитку, свідчить про те, що термін "інноваційна сприйнятливості" вчені вживають досить часто. При цьому науковці застосовують також і інші назви, які можна вважати синонімами цього терміна, зокрема, досить поширеними є поняття "сприйнятливості підприємства до інновацій та нововведень", "прийнятність інновацій", "інновативність", "інноваційна спроможність".

Науковці І.Р. Бузько, Е.В. Вартанова і А.А. Голубенко у праці [2] використовують поняття "сприйнятливості підприємства до інновацій", яке розглядають як спонукальний мотив до нововведень. Тому підприємство, яке є сприйнятливим до інноваційного розвитку, на їхній погляд, повинно характеризуватись: наявністю умов для самостійного проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень; можливістю впровадження у виробництво і масовий випуск розробленої продукції; організаційним, кадровим і фінансовим забезпеченням інноваційної діяльності; наявністю збутових можливостей для просування нового продукту на ринок і подальшого закріплення на ньому; доступністю науково-технічної інформації і можливістю її використання в інноваційному процесі. Проте О.М. Ястремська у роботі [3] пропонує розуміти сприйнятливості не як спонукальний мотив до нововведень, що, на її переконання, зводить сутність цього поняття і не повністю відповідає його природі, а як властивість підприємства, зумовлену сукупністю його готовності, внутрішніх організаційно-структурних взаємозв'язків та організаційно-культурних взаємовідносин персоналу забезпечувати впровадження соціально-економічних здобутків. Згідно із запропонованим визначенням, сприйнятливості ґрунтується на трьох складових: готовності, організаційно-структурних взаємозв'язках та організаційно-культурних взаємовідносинах працівників підприємства, які є спорідненими, але характеризують явища різної природи: готовність має орга-

нізаційно-економічне, взаємозв'язки – управлінське, взаємовідносини – соціальне підґрунтя.

Інноваційна сприйнятливість трактується в науковій літературі також і як здатність створювати і застосовувати "піонерні" технологічні нововведення, або готовність і здатність того чи іншого підприємства (організації) здійснити вперше і відтворити (сприйняти) новачію [4]. Це означення не містить згадки про здатність організації створювати і застосовувати продуктивні та організаційні нововведення, тут акцентовано на відтворенні "чужих" новачію.

У своїх дослідженнях В.П. Баранчев в загальному зводить інноваційну сприйнятливість підприємства до можливості задоволення потреб споживачів через пропонування ним певних інноваційних властивостей продукту [5]. З метою кращого розуміння поняття "інноваційна сприйнятливість підприємства", розглянемо погляди вітчизняних та зарубіжних науковців щодо його сутності (табл.).

Табл. Визначення поняття "інноваційна сприйнятливість" різними авторами

Автор(и), джерело	Трактування поняття "інноваційна сприйнятливість"
Д.С. Бутенко [6]	Складова частина інноваційного потенціалу, яка характеризує здатність підприємства створювати, застосовувати та реалізовувати нововведення на підприємстві
І.В. Багрова, Т.І. Тищенко [7, с. 15]	Відчуття необхідності інноваційних змін у виробничому апараті, здатність до усвідомлення й виявлення тих ланок виробничого процесу, що потребують першочергового втілення новітніх розробок
А.І. Пригожин [8], М. Гусаков [9]	Складова частина інноваційного потенціалу, що відображає здатність підприємства реалізувати і застосовувати новачію
Е.М. Карпенко, С.Ю. Комков [10, с. 70]	Сукупність можливостей системи, реалізація яких за певних причин та при відповідних умовах дає змогу їй отримувати, розрізняти та ідентифікувати інформацію щодо змін зовнішнього та внутрішнього економічного середовища і здійснювати з відповідними властивостями і у відповідному режимі інноваційну діяльність, внаслідок чого система набуває нових властивостей, реалізація яких дає змогу досягти поставлених цілей.
Є. Сашенкова [11]	Адаптація підприємств до вже існуючих нововведень
В.Н. Гунин [4], К.А. Бармута [12, с. 62]	Здатність створювати і застосовувати "піонерні" технологічні нововведення або підготовленість і здатність того чи іншого підприємства здійснити вперше і сприйняти новачію
Т.П. Близнюк [13]	Ступінь готовності, зацікавленості та можливості підприємства постійно оновлювати фактори внутрішнього середовища шляхом виявлення інновацій, їх розрізнення за визначеними ознаками та оцінки необхідності їх впровадження з метою підвищення конкурентоспроможності
Н.П. Масленникова [14]	Здатність організації знаходити інновації в інформаційному полі, розрізняти їх та ідентифікувати їхні окремі ознаки, виокремлювати в них інформативний зміст, адекватний меті дії, сформованому образу розвитку організації і прийняти інновацію до використання з метою підвищення своєї конкурентоспроможності
А.О. Литвиненко [15, с. 157-158].	Спроможність підприємства здійснювати трансформаційні перетворення шляхом впровадження інноваційних змін у параметри власної життєдіяльності, які визначатимуться як факторами внутрішнього середовища, так і особливостями взаємодії підприємства з оточенням

С.А. Алешин [16, с. 11]	Здатність доцільно й раціонально використовувати найбільш доступні результати та ресурси інноваційної діяльності у сфері задоволення потреб ринку; своєчасно й ефективно створювати організаційно-економічні механізми, націлені на скорочення життєвого циклу розроблення інновацій та їх комерціалізацію; формувати стратегію забезпечення конкурентоспроможності на основі нововведень тощо

Вагомий внесок у дослідження поняття "інноваційна сприйнятливість підприємства" зробила Н.В. Краснокутська, яка розглядає "сприйнятливість підприємств до інновацій та нововведень" як властивість суб'єкта опанувати нововведення. При цьому опанування нововведення розглядається поетапно або за стадіями, зокрема: ініціювання – це процес, за допомогою якого організація дізнається про новачію і вирішує її опанувати; упровадження – це процес, за допомогою якого організація здійснює інновацію і вона стає невід'ємною частиною самої організації [17, с. 102]. Отже, чим більше та швидше підприємство буде застосовувати інновації, тим вищий рівень його інноваційної сприйнятливості.

На відміну від попереднього підходу, В.М. Гриньова та В.В. Власенко пропонують "сприйнятливість підприємства до інновацій та нововведень" розглядати як комплексну характеристику рівня розвитку підприємства, сукупність засобів та можливостей для вирішення його науково-технічних та соціально-економічних проблем [18]. Науковці І.В. Алексєєв та А.Г. Оленець у своїй праці [19, с. 149] зазначають, що проблемою інновацій в Україні є низький рівень відповідності між "прийнятністю інновацій" та "сприятливістю економіки" до принципово нових технологій конкретного підприємства. При цьому "прийнятність інновацій" ці автори пропонують розглядати як здатність економічного середовища сприймати пропоновані нововведення, оскільки далеко не кожна інновація може "вписатися" в усталений порядок господарювання, в певну систему технологій конкретного підприємства.

Л.К. Шамина трактує інноваційну сприйнятливість як інновативність, під якою розуміє здатність підприємства реалізовувати і застосовувати інновації, та виділяє ринковий потенціал, котрий відображає зв'язок з ринком, попит на новачію на ринку [20, с. 58-60].

Внаслідок проведеного аналізу трактувань поняття "інноваційна сприйнятливість підприємства" можна виділити такі суперечності:

- по-перше, різні автори вкладають в поняття "інноваційна сприйнятливість підприємства" різний зміст, зокрема, автори робіт [6-9] розглядають інноваційну сприйнятливість як складову частину інноваційного потенціалу, тоді як автори праць [2; 13; 15], на наш погляд, фактично отожднюють інноваційний потенціал підприємства та його інноваційну сприйнятливість (тоді як видається необхідним розгляд інноваційного потенціалу підприємства як засобу реалізації його інноваційної сприйнятливості). Також окремі науковці, зокрема автори праць [10; 14], цілком обгрунтовано роблять акцент на такій характеристиці інноваційної сприйнятливості підприємства як здатність отримувати ним необхідну для здійснення інноваційної діяльності інформацію, проте недостатню увагу приділяють подальшим етапам її застосування;
- по-друге, як вже зазначено вище, окрім поняття "інноваційна сприйнятливість підприємства", деякі автори застосовують його синоніми, зокрема: "сприйнят-

ливість підприємств до інновацій та нововведень" [2; 17; 18], "прийнятність інновацій" [19], "інновативність" [20], "інноваційна спроможність" [21] тощо;

- по-третє, вчені дотримуються різних поглядів щодо визначення рівня інноваційної сприйнятливості підприємства, зокрема: автори робіт [17; 22] стверджують, що рівень інноваційної сприйнятливості визначається часом освоєння інновацій та (або) загальною кількістю нововведень, освоєних (або прийнятих до освоєння) на даному підприємстві до певного моменту часу; автори робіт [2; 3; 13; 18] вважають, що цей рівень визначається на основі готовності підприємства до інноваційного розвитку (чим краще підприємство забезпечене ресурсами (організаційними, кадровими, фінансовими та ін.) для інноваційного розвитку, тим вищим є ступінь інноваційної сприйнятливості).

Однак, незважаючи на значні розбіжності у поглядах, єдиною є твердження більшості науковців про те, що інноваційна сприйнятливість підприємства пов'язана з відтворенням новацій, розроблених сторонніми особами, тоді як можливості підприємства самостійно створювати нововведення практично не розглядають.

З огляду на зазначене, об'єктивно необхідним є тлумачення поняття "інноваційна сприйнятливості підприємства", яке б базувалося на виявленні більш глибоких закономірностей процесу впровадження нововведень у практику діяльності підприємства. Щоб сформулювати таке трактування даного поняття, необхідно дослідити суть терміну "сприйнятливості".

Потрібно зазначити, що саме поняття "сприйнятливості" (рос. "восприимчивость") є похідним від "сприйняття (сприймання)"; згідно з тлумачним словником [23] воно трактується як "здатність сприймати, розрізняти і засвоювати явища зовнішнього світу". При цьому, здатність, на наш погляд, доцільно розглядати як сукупність можливостей, що реалізуються у вигляді набору властивостей чи характеристик суб'єкта, які проявляються у процесі взаємодії його з навколишнім середовищем.

З позиції лінгвістики "сприйнятливості" означає наявність сукупності механізмів, що забезпечують перехід від первинного опису інформації до її інтерпретації як певного елемента системи, тобто ідентифікації. Це поняття можна трактувати як "складний процес прийому і перетворення інформації, що забезпечує віддзеркалення об'єктивної реальності і орієнтування в навколишньому світі" [24].

Зарубіжні вчені у [25] запропонували використовувати загальну модель сприйнятливості організації як функцію від особистісно-психологічних характеристик персоналу, особливостей побудови організаційної структури, тобто структурних змінних, характеристик зовнішнього оточення і міжорганізаційних зв'язків, що розглядаються як контекстуальні змінні. Згідно з цією моделлю, особистісно-організаційні характеристики персоналу включають статеві, вікові ознаки, рівень професіоналізму, особливості зв'язків з бізнес-середовищем, місце кожної особи в організаційній ієрархії, ступінь інноваційності сприйняття перетворень, зацікавленість в кар'єрному зростанні, схильність до ризику, умовиваність. До структурних змінних автори відносять розмір підприємства, наявність резервів, вид і тип організаційної структури, її складність, ієрархічність, централізованість, регламентованість, комунікативну сприйнятливості, організаційний клімат та міжорганізаційну інтеграцію. Контекстуальні змінні базуються на характері бізнесових зв'язків з близьким і далеким оточенням.

Виходячи з викладеного, варто відзначити такі характеристики, притаманні поняттю "сприйнятливості":

- сприйнятливості за своєю суттю є характеристикою, яка властива будь-якому суб'єкту, і свідчить про його здатність сприймати з навколишнього середовища певні предмети, процеси, явища і т.ін., що виступають об'єктом сприйняття;
- внаслідок взаємодії суб'єкта та об'єкта сприйняття за наявності відповідних умов та під впливом факторів внутрішнього та зовнішнього середовища відбувається перехід потенційних можливостей об'єкта сприйняття у сукупність реальних його властивостей;
- процес сприйнятливості є двостороннім: тобто, з одного боку причиною процесу сприйнятливості є зміна стану об'єкта сприйняття, з іншого, суб'єкт сприйняття здійснює вплив не лише на об'єкт сприйнятливості, але й на оточуюче його середовище.

Суб'єктом інноваційної сприйнятливості, на наш погляд, можна вважати відкриту економічну систему будь-якого рівня. Зокрема, підприємство як відкрита система функціонує у складному, нестабільному та динамічному зовнішньому середовищі, яке постійно висуває нові вимоги щодо його здатності до самовивітання та забезпечення розвитку.

На наш погляд, на рівні підприємства інноваційна сприйнятливості характеризується як його потенційна властивість, яка визначає реальні можливості адаптації до змін нестабільного та динамічного середовища на основі здійснення інноваційних перетворень. Варто зазначити, що інноваційну сприйнятливості ми розглядаємо не як функцію від особистісно-психологічних характеристик персоналу, структурних та контекстуальних змінних, а як цілеспрямовану систему взаємопов'язаної діяльності окремих функціональних підсистем, що спрямована на забезпечення ефективної адаптації поведінки цього підприємства до змін у середовищі.

Аналіз літературних джерел, а також результати власних досліджень дають нам змогу подати таке тлумачення поняття: "інноваційна сприйнятливості підприємства" – це здатність підприємства оперативно акумулювати інформацію щодо параметрів його зовнішнього інноваційного середовища (зокрема, відомості про сподіваний попит на інноваційну продукцію та сучасний рівень розвитку науки і техніки у цій та суміжній галузях економіки), здійснювати оцінювання та оброблення цієї інформації, визначаючи на підставі цього напрями своєї інноваційної політики та оцінюючи попередню доцільність реалізації окремих інноваційних проектів, матеріалізувати ці напрями шляхом залучення та (або) створення нововведень, забезпечуючи цим отримання належних фінансових результатів.

Висновки. На сьогодні термін "інноваційна сприйнятливості підприємства" усе частіше застосовують у наукових публікаціях. При цьому різні автори вкладають в це поняття різний зміст, зокрема, деякі науковці розглядають інноваційну сприйнятливості як складову частину інноваційного потенціалу, тоді як інші фактично отожднюють інноваційний потенціал підприємства та його інноваційну сприйнятливості. Також окремі вчені цілком обґрунтовано роблять акцент на такій характеристиці інноваційної сприйнятливості підприємства як здатність отримувати ним необхідну для здійснення інноваційної

діяльності інформацію, проте, недостатньо уваги приділяють подальшим етапам її застосування.

Проведене дослідження показало, що поняття "інноваційна сприйнятливість підприємства" доцільно трактувати як здатність підприємства оперативного акумулювати інформацію щодо параметрів його зовнішнього інноваційного середовища, здійснювати оцінювання та оброблення цієї інформації, визначаючи на підставі цього напрями своєї інноваційної політики та оцінюючи попередню доцільність реалізації окремих інноваційних проектів, матеріалізувати ці напрями шляхом залучення та (або) створення нововведень, забезпечуючи цим отримання належних фінансових результатів.

Подальші дослідження сутності та властивостей інноваційної сприйнятливості підприємств потребують розроблення системи показників її кількісного оцінювання.

Література

1. Щодо першочергових заходів з активізації інноваційної діяльності в Україні. Аналітична записка. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.niss.gov.ua/articles/654/>.
2. Бузько І.Р. Стратегическое управление инвестициями и инновационная деятельность предприятия / И.Р. Бузько, Е.В. Варганова, А.А. Голубенко. – Луганск : Изд-во ВНУ им. В. Даля, 2002. – 176 с.
3. Ястремська О.М. Здійснення управлінського консультування промислових підприємств на основі визначення їх сприйнятливості до розвитку / О.М. Ястремська // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2011. – № 12. – С. 151-158.
4. Гунин В.Н. Управление инновациями: 17-модульная программа для менеджеров "Управление развитием организации". – Модуль 7 / В.Н. Гунин, В.П. Баранчев, В.А. Устинов, С.Ю. Ляпина. – М. : Изд-во "Юнити", 1999. – 328 с.
5. Баранчев В.П. Измерение инновационной активности компании как её конкурентной силы / В.П. Баранчев // Менеджмент сегодня. – 2004. – № 4. – С. 12-17.
6. Бутенко Д.С. Теоретичне дослідження інноваційної сприйнятливості підприємств / Д.С. Бутенко // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2011. – № 12. – С. 221-223.
7. Багрова І.В. До питання визначення кола провідних складових інноваційного потенціалу промислового підприємства / І.В. Багрова, Т.І. Тищенко // Вісник економічної науки України. – 2011. – № 2. – С. 14-18.
8. Пригожин А.И. Нововведения: стимулы и препятствия (социальные проблемы инноватики) / А. Пригожин. – М. : Политиздат, 1989. – 28 с.
9. Гусаков М. Формирование потенциала инновационного развития / М. Гусаков // Экономист. – 1999. – № 2. – С. 3-38.
10. Карпенко Е.М. О формировании единого методологического подхода к трактовке сущности категории "инновационная восприимчивость" / Е.М. Карпенко, С.Ю. Комков // Вестник ГГТУ им. П.О. Сухого. – 2001. – № 1. – С. 63-71.
11. Сащенко Е.Н. Проблема эффективного управления инновационной активностью и восприимчивостью современных предприятий / Е.Н. Сащенко // Реформирование системы управления на современном предприятии : сб. матер. VIII Междунар. науч.-практ. конф. – Пенза : Изд-во РИО ПГСХА, 2008. – С. 209-212.
12. Бармута К.А. Техническое развитие как основное направление экономической науки Украины : монография / К.А. Бармута. – Ростов-на-Дону : РГЭУ "РИНХ", 2006. – 326 с.
13. Близнюк Т.П. Инновационная деятельность предприятия в условиях цикличности развития предприятия : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.04 – "Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)" / Т.П. Близнюк. – Харків, 2008. – 18 с.
14. Масленникова Н.П. Менеджмент в инновационной сфере : учебн. пособ. / Н.П. Масленникова, А.В. Желтенков. – М. : ИД "ФБК-ПРЕСС", 2005. – 536 с.
15. Литвиненко А.О. Оцінювання сприйнятливості підприємства до впровадження інновацій / А.О. Литвиненко // Коммунальное хозяйство городов : науч.-техн. сб. – 2010. – № 87. – С. 156-162.

16. Алешин С.А. Формирование системы управления процессом производства новой продукции на промышленных предприятиях : автореф. дис. на соискание учен. степени канд. экон. наук: спец. 08.00.05 – "Экономика и управление народным хозяйством (управление инновациями)" / С.А. Алешин. – Орел, 2011. – 24 с.
17. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент : навч. посібн. / Н.В. Краснокутська. – К. : Вид-во КНЕУ, 2003. – 504 с.
18. Власенко В.В. Управління інноваційною діяльністю підприємства : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.06.01 – "Економіка, організація і управління підприємствами" / В.В. Власенко. – Харків, 2004. – 20 с.
19. Алексеев И.В. Прийнятність інновацій і конкурентоспроможність підприємств / І.В. Алексеев, А.Г. Оленець // Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2009. – Вип. 19. – С. 147-153.
20. Шамина Л.К. Инновационный потенциал предприятия / Л.К. Шамина // Инновации. – 2007. – № 9(107). – С. 58-60.
21. Смолінська Н.В. Методичні підходи до оцінювання рівня інноваційної спроможності підприємства / Н.В. Смолінська // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 4. – Т. 1. – С. 215-221.
22. Синиця Л.В. Забезпечення інноваційної сприйнятливості регіональної економічної системи / Л.В. Синиця // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля. – 2010. – № 2(144). – С. 124-127.
23. Ожегова С.И. Толковый словарь / С.И. Ожегова, Н.Ю. Шведовой. [Электронный ресурс]. – Доступный с http://www.jobtoday.com.ua/slovar/slovo_search.php.
24. Яненкова І.Г. Організаційна структура та сприйнятливості інновацій / І.Г. Яненкова. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/monograf/58/6.pdf>.
25. Управленческие нововведения в США: проблема внедрения : пер. с англ. В.П. Аверчев, А.А. Воронков, А.Н. Исаенко и др. – М. : Изд-во "Наука", 1986. – 244 с.

Мусийовская О.Б. Сущность инновационной восприимчивости предприятия

Рассмотрены существующие теоретические подходы к пониманию и трактовке понятия "инновационная восприимчивость предприятия". Определены основные различия во взглядах ученых на сущность данного понятия. На основании проведенных исследований предложено авторское определение термина "инновационная восприимчивость предприятия".

Ключевые слова: предприятие, инновация, инновационная восприимчивость, инновационная активность, понятие, трактовка.

Musiyovska O.B. Essence innovative susceptibility of enterprise

In the article existent theoretical approaches are considered in relation to understanding and interpretation of notion "innovative susceptibility of enterprise". Defined basic differences are in the looks of research workers to essence of this notion. On the basis of the conducted researches, author determination is offered appellation "innovative susceptibility of enterprise".

Keywords: enterprise, innovation, innovation susceptibility, innovative activity, notion, appellation.

УДК 336.717.36

Доц. Г.О. Панасенко, канд. екон. наук –
Макіївський економіко-гуманітарний інститут

СИНТЕЗОВАНЕ БАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ "РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ БАНКУ" В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

Представлено синтезоване бачення поняття "ресурсний потенціал банку" в контексті розвитку економічної теорії. Розглянуто погляди вітчизняних і зарубіжних вчених на трактування сутності досліджуваного поняття. Сформульовано авторську позицію щодо визначення ресурсного потенціалу банку. Доведено доцільність та потребу розгляду ресурсного потенціалу сучасного банку в системі координат "ресурси-спро-